

Dosarul nr. 2ra-860/20

Prima instanță: Judecătoria Ungheni, sediul Central (jud. M. Ulinici)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Danilov, O. Cojocaru, A. Pahopol)

Î N C H E I E R E

12 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Viorel Stroevicei,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Victoria Stroevea
împotriva lui Viorel Stroevicei cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de
judecată,

împotriva deciziei din 4 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul declarat de către Viorel Stroevicei și s-a menținut hotărârea din 26 iunie
2019 a Judecătoriei Ungheni, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 12 octombrie 2018, Victoria Stroevea a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Viorel Stroevicei cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de
judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că a instalat un monument la mormântul
fiului său decedat, situat pe str. Alexandru cel Bun din mun. Ungheni. Totodată, a decis
să paveze perimetrul de pe lângă mormânt și a convenit ca lucrările de pavare să fie
efectuate de către Viorel Stroevicei, fiindcă acesta a instalat și monumentul.

A menționat că inițial i-a dat lui Viorel Stroevicei bani pentru procurarea materialelor
de pavaj în mărime de 2 000 de lei, sumă ce include prețul materialelor și manopera. Iar,
la sfârșitul lunii octombrie anul 2017, Viorel Stroevicei i-a comunicat că a finalizat
lucrările și solicită restul de plată.

Reclamanta a specificat că au convenit la un preț de 270 de lei pe metru pătrat de
pavaj, suprafața pavată fiind de 8,06 m², astfel urmând să achite diferența de 200 de lei.

A afirmat că la data de 30 octombrie 2017 a fost contactată telefonic de către Viorel
Stroevicei ca să coboare în fața casei de locuit, solicitând să se achite cu acesta, deoarece
a finalizat lucrările.

Reclamanta a precizat că avea la ea bani în sumă de 7 200 de lei, urmând să achite
diferența de 200 lei, timp în care Viorel Stroevicei i-a comunicat că este necesar să achite
câte 700 de lei pentru un metru pătrat și nu câte 270 de lei cum au convenit anterior,

moment în care a luat banii de la aceasta, declarând că singur îi va număra și restul îi va restitui, după care a plecat.

Victoria Stroevea a afirmat că în următoarea zi s-a adresat la poliție pe cazul dat pe motiv că a fost înșelată de către Viorel Stroeveici de suma de 9 200 de lei.

A susținut că, la poliție Viorel Stroeveici a recunoscut că a luat de la aceasta suma de 9 200 de lei ca plată pentru lucrările executate, motiv pentru care a fost sancționat contravențional, ceea ce a determinat-o pe reclamantă să se adreseze în instanța de judecată pentru a-și recupera paguba cauzată.

Victoria Stroevea a solicitat repararea prejudiciului din contul lui Viorel Stroeveici, în sumă de 9 200 de lei, compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 300 de lei și a cheltuielilor de judecată legate de achitarea taxei de stat în sumă de 276 de lei.

Ulterior, în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond din data de 26 iunie 2019, Victoria Stroeveici și-a concretizat cerințele și a solicitat încasarea datoriei în sumă de 4 000 de lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 300 de lei și cheltuielile de judecată în sumă totală de 1 236 de lei.

Prin hotărârea din 26 iunie 2019 a Judecătorei Ungheni, sediul Central a fost admisă acțiunea depusă de către Victoria Stroevea. S-a încasat din contul lui Viorel Stroeveici în beneficiul Victoriei Stroevea datoria conform contractului de antrepriză în sumă de 4 000 de lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 300 de lei și cheltuielile de judecată în sumă totală de 1 236 de lei, iar în total suma de 5 536 de lei.

Prin decizia din 4 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Viorel Stroeveici și s-a menținut hotărârea din 26 iunie 2019 a Judecătorei Ungheni. S-a încasat de la Viorel Stroeveici în beneficiul Victoriei Stroevea cheltuielile de deplasare în sumă de 64, 20 de lei.

Întru consolidarea soluției instanțele ierarhic inferioare au stabilit că Viorel Stroeveici, s-a îmbogățit nejustificat. Or, altă soluție nu ar putea fi, deoarece de fapt a recunoscut faptul încasării de la Victoria Stroevea a sumei de 9 200 de lei.

Instanțele de judecată au notat că, prin raportul de expertiză judiciară nr.04173697 din 24 iunie 2019, efectuată de către filiala Ungheni a Camerei de Comerț și Industrie a costul lucrărilor de amenajare la mormântul lui Denis Voteacov din cimitirul central Alexandru cel Bun a mun. Ungheni, a fost evaluat la suma de 3 762 de lei. Iar, conform principiului echității orice persoană care și-a majorat patrimoniul său prin reducerea corelativă a patrimoniului altei persoane fără a fi îndreptățită de un temei juridic este obligată să restituie ceea ce nu-i aparține.

La data de 23 martie 2020, prin intermediul oficiului poștal Viorel Stroeveici a declarat recurs împotriva deciziei din 4 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs a invocat că, nu este de acord cu hotărârile contestate din considerentele ce urmează.

Atît instanța de fond cît și instanța de apel la adoptarea soluției, din cauza interpretării eronate a normelor de drept material, au aplicat dispozițiile prevăzute de art. 1389 alin. (1) Cod Civil (în vigoare până la data de 1 martie 2019) care de fapt nu trebuiau să fie aplicate și totodată, instanțele de judecată nu au aplicat normele prevăzute de articolele 957, 959, 960, 962-964, 966 și 967 din același cod care trebuiau să fie aplicate.

În drept, și-a întemeiat recursul în baza dispozițiilor art. 432 alin. (2) lit. a), b), c), 429 alin. (1) și 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă.

Prin referința depusă la 6 iulie 2020 Victoria Stroevea a solicitat ca recursul declarat de Viorel Stroeveici să fie respins ca neîntemeiat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Completul reține că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 5 martie 2020 (f.d.114), însă careva date ce ar confirma recepționarea acestuia de către recurent la actele cauzei lipsesc. Prin urmare, recursul declarat de Viorel Stroeveici prin intermediul oficiului poștal la data de 23 martie 2019, este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Viorel Stroeveici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Viorel Stroeveici nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor

procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de către Viorel Stroevici urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Viorel Stroevici.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu